

Zaaknummer 2013-W1064

27 juni 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

mevrouw .....
hierna te noemen: klagster.

1. De procedure

Op 14 maart 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klagster tegen aangeklaagde zuster .....
De KLAC heeft de overste van de congregatie de zuster Franciscanessen van Mariadal geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Klagster heeft bij brief van 19 maart 2014 (ingekomen 20 maart 2014) een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 14 maart 2014.

Zuster ..... heeft bij brief van 26 maart 2014 (ingekomen 28 maart 2014) namens de congregatie gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 16 mei 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klagster stelt zich – kort weergegeven – op het standpunt dat de KLAC in haar advies van 14 maart 2014 ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Klagster heeft daartoe aangevoerd dat zij het de KLAC kwalijk neemt dat de KLAC de beoordeling van de klacht juridisch heeft benaderd. Klagster is van mening dat het de taak van de KLAC is om na te gaan of haar verhaal geloofwaardig was. Voorts is klagster van mening dat door advies uit te brengen aan de overste van de congregatie die tevens optreedt voor aangeklaagde, er sprake is van belangenverstrengeling,

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de grond dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet gegeven om een nieuwe behandeling van dezelfde klacht mogelijk te maken. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen. Hetgeen de behandelend kamer daaromtrent heeft overwogen in het onderhavige advies kan deze toetsing doorstaan. Die kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd namens klaagster en aangeklaagde toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer overweegt voorts ten aanzien van hetgeen door klaagster is aangevoerd het volgende:

Ten aanzien van punt a)

In haar advies van 14 maart 2014 heeft de KLAC overwogen dat er geen feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen die de verklaring van klaagster ondersteunen.

De bijzondere kamer wijst er op dat bij de beoordeling van een klacht het voor de KLAC uitgangspunt is dat de klacht van een klager of klaagster moet worden gesteund door ander bewijs op grond waarvan het aannemelijk wordt dat een aangeklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan seksueel misbruik.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de KLAC de onderhavige klacht conform dit uitgangspunt heeft beoordeeld.

Ten aanzien van punt b)

De KLAC heeft conform artikel 18.1 van de Procedure een advies gegeven aan de kerkelijke gezagsdrager van de aangeklaagde.

De bijzondere kamer overweegt dat het inherent is aan de regeling die ten grondslag ligt aan de onderhavige klachtenprocedure dat er sprake is van - in de term te blijven die klaagster heeft gehanteerd - belangenverstremming aan de zijde van het kerkelijk gezag, in die zin dat de KLAC haar advies volgens die regeling, de Procedure, moet uitbrengen aan de organisatie waarbinnen degene waarover wordt geklaagd werkzaam is of is geweest. Het gaat er echter om of de KLAC in onafhankelijkheid van klaagster en welk kerkelijk gezag dan ook tot haar advies aan de desbetreffende kerkelijk organisatie is gekomen. Dat is het geval. Het bezwaar van klaagster treft dan ook op dit punt geen doel.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 27 juni 2014 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.

